

عنوان مقاله:

ابزارها و روش های موثر جهت ارزیابی عملکرد بالینی دانشجویان علوم پزشکی: مرور نظامند

محل انتشار:

فصلنامه افق توسعه آموزش علوم پزشکی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد رجب پور - گروه داخلی-جراحی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

حسین کریمی مونتقی - مرکز تحقیقات آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: علیرغم اهمیت ارزیابی بالینی در رشته های عملکرد محور پزشکی، این حوزه همچنان با چالش مواجه است که از مهمترین موانع آن عدم آشنایی با اهداف ارزیابی، ابزار یا روش و نقد این ابزارها و روش ها می باشد. مطالعه حاضر با هدف معرفی ابزارها و روش های ارزیابی عملکرد بالینی دانشجویان علوم پزشکی و مزایا و محدودیتهای هر کدام از این ابزارها و روش ها انجام شد. روش کار: این مرور نظامند طبق گایدلاین PRISMA ۲۰۲۰ و با جستجوی شواهد در پایگاه های اطلاعاتی خارجی و داخلی PubMed، Web of Science، CINAHL، Irandoc، Magiran و SID و موتور جستجوی Google scholar با استفاده از کلیدواژه های Clinical performance، Clinical evaluation، Clinical appraisal، Clinical examination، OSCE، Assessment tool، Assessment standards، Clinical assessment practices، Medical sciences students

و معادل فارسی آن ها تا سال ۱۴۰۲ انجام شد. معیارهای ورود شامل: مقالات با کیفیت بالا (بر اساس ابزارهای ارزیابی خطر سوگیری ROB ۲ ۲ کوکران و استروب)، زبان انگلیسی یا فارسی مقاله، توصیفی، نیمه تجربی و مداخله ای، کیفی یا نامه به سردبیر، مطالعات متمرکز بر روش ها یا ابزارهای ارزیابی بالینی و مطالعات دارای متن کامل بود. در نهایت ابزارها و روش های ارزیابی عملکرد بالینی استخراج شده از شواهد خلاصه و دسته بندی شد. نتایج: مجموع ۲۰۳۱ عنوان مقاله تعیین شده، بعد از غربالگری و حذف موارد تکراری، ۲۲ مقاله برای تحلیل نهایی وارد مطالعه شدند. موثرترین ابزارهای ارزیابی عملکرد بالینی دانشجویان به ترتیب شامل: ۱- مشاهده ساختارمند و ارزیابی عملکرد بالینی (SOAP) (n=۴) مدل عملکرد مهارت بالینی (CINS=۴) (n) و ۳- پرسشنامه صلاحیت پرستاری بالینی (CNCQ=۳) (n) بود. همچنین موثرترین روش های ارزیابی عملکرد و مهارت های بالینی دانشجویان شامل: ۱- آزمون بالینی ساختارمند عینی (OSCE) (n=۲۱۶۶) (n) لاگ بوک (n=۷۲۲) و ۳- مشاهده مستقیم مهارت های عملی (DOPS) و آزمون ارزیابی بالینی کوچک (MINI_CEX=۵۳) (n) بود که هر کدام از این ابزارها و روش ها، اهداف محاسن و محدودیت های منحصر به فرد دارد. نتیجه گیری: با در نظر گرفتن هدف ارزیابی، ویژگی های روانسنجی، و مزایا و محدودیت های هر روش یا ابزار، می توان از هر کدام یا ترکیب آن ها جهت ارزیابی دانشجویان استفاده نمود. البته پیشنهاد می شود با انجام مطالعاتی این روش ها و ابزارها را به نحوی اصلاح نمود که جهت ارزیابی بالینی دانشجویان کاربردی تر باشد و استفاده از آن تسهیل گردد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی بالینی، ابزار ارزیابی بالینی، عملکرد بالینی، دانشجویان علوم پزشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1987212>

